

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

RYDEVILLE HIGH ELITE BONUS SHORT STORY

RUSE

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
SIOBHAN DAVIS

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

RYD EI'IL f.F HI tJ fi F L ITE BE N Ł S HO R T STO RI

RUSE

ABD A DOD AY B ES TSHL L ANC AU WHO R

S IOBHAN DAVIS

İçindekiler

[Başlık Sayfası](#)

[BİRİNCİ BÖLÜM](#)

[İKİNCİ BÖLÜM](#)

[ÜÇÜNCÜ BÖLÜM](#)

BİRİNCİ BÖLÜM

Kaiden'in Bakış Açısından Zalim Niyetler Önsözü

Lkamaramın penceresinden dışarı bakarken biramı yudumluyorum. Ay, aşağıdaki dalgalı suda ürkütücü yansımalar yaratıyor ve çalkantılı dalgalar kızgın bir istilacı gibi kıyıya vuruyor. Yine de izlemek rahatlatıcı ve garip bir şekilde, içimde sürekli gidip gelen öfkeyi yönlendirmeye yardımcı oluyor.

Her zaman denize çekildim. Herhangi bir su kütesine, gerçekten. Başka bir hayatta şampiyon bir yüzücü olabilirdim ama annem öldükten sonra her şey değişti. Sanki eskiden olduğum kişi, o bu dünyayı terk ettiği anda çocukluğumla birlikte öldü. Babam parçalandığında, geriye Rick ve bana işleri devam ettirmek için. Çocuk olmamızın bir önemi yoktu. Küçük kardeşlerimiz için yapmamız gerekeni yaptık.

bulanık bir şekil dikkatimi çekiyor ve burnumu cama bastırıyorum, denize doğru hayalet gibi yürüyen kişiye odaklanırken gözlerim daralıyor. Şişemi sehpanın üzerine bırakıp hiç tereddüt etmeden kapıdan çıkıyorum. Kumsalda koşarken kumlar ayaklarımın altında soğuk. Figür suyun içinde daha da ilerledi.

Denize daldığımda su çok soğuk, gözlerim önümdeki dalgaları yaran ince, kadınsı formdan hiç ayrılmıyor. "Hey, iyi misin?" Aramızdaki mesafeyi kapatırken soruyorum. Uzun siyah saçları başının etrafında dönüyor ve dayanıksız bornozunun altında titriyor. Hiç şaşırmadım. Çünkü su buz gibi, soğuk iliklerime kadar işliyor. geçip önüme geçerken bir sıcaklık yayılıyor, böylece yürümeyi bırakmaktan başka çaresi kalmıyor.

Zengin, kahverengi gözler benimkilere kilitleniyor ve nasıl nefes alacağımı unutuyorum. O çok güzel. Kırılğan, unutulmaz bir şekilde çarpıcı.

Gözlerimi kusursuz teninde, dolgun dudaklarında ve sevimli düğme burnunda gezdiriyorum ve onu öpme isteğim neredeyse bastırıyor. Muhteşem, uzun, kalın, dalgalı saçlarında parmaklarımı gezdirmek istiyorum. Tercihen altımda inlerken. Aletim pamuklu şortumun altında acı verici bir şekilde şişerek aynı fikirde ve sessizce vücudumu için ikna ediyorum. Bu kız kırılğanlık saçıyor ve dikkatli davranmam gerekiyor. Ona asılmamı beklemiyor. Kahretsin, muhtemelen benden bir şey yapmamı istemiyor ama planladığı her neyse onu yapması için burada bırakmamın imkanı yok.

Onu tepeden tırnağa inceliyorum, kim olduğunu ve nerede olduğunu merak ediyorum.

geldiğini bilmiyorum. Buralardan olabilir ama çünkü Alabama'da yerlileri tanıyacak kadar vakit geçirmiyorum. New York artık benim evim ve Wes Amca'nın evine sadece ihtiyacım olduğunda geliyorum.

Tüm bu saçmalıklardan uzak bir kafa boşluğu.

Ufacık bir şey, ama mükemmel biçimli kelimeleri aklıma geliyor. Tüm doğru yerlerde kıvrımları var ve parmaklarım bir arzuyla seğiriyor kremsi beyaz tenini keşfediyorum. Bana bakıyor, bariz bir şekilde beni de süzüyor, ama onu çevreleyen bir hüznün havası var, neredeyse elle tutulur bir madde gibi ve nerede olduğumuzu hatırlıyorum.

Bu muhteşem yabancıyı bu gece denize sürükleyen nedir? İyi bir şey , orası kesin.

Tekrar titriyor, alt dudağı titrerken kollarını kendine sarıyor. "Isınmaya ihtiyacın var." Ona elimi uzattım. "Gel ." O da sorgusuz sualsiz avucunu benimkine yerleştiriyor. Onun eli benim çok daha büyük olan elimin içinde o kadar küçük ki, tüm koruma içgüdülerim su yüzüne .

Denizden çıkıp kumların üzerinden kulübeye doğru yürürken konuşmuyor ama sessizlik rahatlatıcı.

Kulübe ve plajın bu kısmı Marshall mülkünün bir parçası, yüzden bu gece burada başka birini görmek daha da sıra dışı.

Buraya gelmemin bir nedeni de yalnızlık. Ana evde kalabilirim ve yine de yalnızlığın tadını çıkarabilirim çünkü sadece teyzem ve amcam ama bu küçük yeri seviyorum. Wes Amca birkaç yıl önce arasını düzelttikten sonra burayı özellikle benim için yeniden düzenletti ve her zaman başımın üstünde yeri olduğunu açıkça belirtti.

Kapıyı açıyorum ve önce onun girmesi için kenara çekiliyorum. Kapıyı kapatıp içeri girerken ateşin sıcaklığı donmuş kemiklerimi sarıyor ve beni ısıtıyor. onu ocağa yaklaşıtıyorum. Avuçlarını alevlere doğru kaldırıyor, tüm vücudu kontrolsüzce titriyor ve yanına dönmeden önce mutfaktaki küçük dolaptan bir battaniye ve havlu alıyorum. "Otur," diye emrediyorum, battaniyeyi omuzlarına örtüyorum ve o da irkilmeden itaat ediyor.

Dizlerini göğsüne doğru çekerek yere düşer ve Çıplak bacaklarına bakmamak için muazzam bir çaba sarf ediyorum. Önünde diz çöküyorum, her seferinde bir bacağına kucığıma alıyorum ve kuruyana kadar ıslak tenini okşuyorum. Teni parmaklarımın ucunda o kadar yumuşak ki arzum yeni seviyelere yükseliyor. Biz

Ben onu kuruturken birbirimizi rol yapmadan izliyoruz ve aramızdaki boşlukta beklenti gerilim hissediliyor.

Buraya hiç kız getirmedim.

Ya da New York'ta çocuklarla paylaştığım daireye de. Kimsenin kişisel alanıma girmesine izin vermememin bir sebebi var.

Ama lanet olsun, onu burada görmek hoşuma gitmiyor. Adını bile bilmiyorum ama şimdiden benim dünyama uyduğunu hissediyorum. Bu düşünce beni korkutmalı. Ama korkutmuyor.

"Seni bir yerden tanıyor gibiyim, ama seni hiç görmedim.

"Sonunda konuştu ve boğuk sesi omurgamda hoş bir ürperti yarattı.

Ona bakarken ellerim ayaklarının üzerinde duraklıyor, onun da bunu hissedip hissetmediğini merak ediyorum. Ve ne demek istediğini anlıyorum. Kendimi ona bu kadar hissetmem çok esrarengiz. "Biliyorum," diye itiraf ediyorum birkaç dakikalık sessizlikten sonra.

Kuruduktan sonra havluyu bir kenara , sadece oturup ona bakmakla yetiniyorum

saplantılı bir sapık gibi. O şimdiye kadar gördüğüm en muhteşem kız ve ona yakın hissetmeye ihtiyacım var. Diz çökme pozisyonuna geçti ve ben İpek bornozun ince kıvrımlarını sarışını. Sahip olduğunu düşündüğümünden daha fazla güvenle öne uzanıyor ve parmaklarını başımın yan tarafında gezdiriyor. Dokunuşu içimdeki havai fişekleri ateşliyor ve sikim tekrar kabarıırken bir iniltiyi ısırarak geri çekiyorum. Bileğini tutup tenine yumuşak bir öpücük konduruyorum ve içimde bir şeyler çözülüyor. Kalbim çılgınca çarpıyor. bana bakıyor.

, inanılmaz derecede güzel.

İçinde bulunduğum dünyanın aksine çok doğal ve bozulmamış.

Ona imreniyorum. Hem de çok. Ve daha önce hiçbir kadına karşı bu kadar güçlü bir tepki vermemiştim.

Gözlerinde gizli duygusal derinlikler var ve ben onları ortaya çıkarmak istiyorum. Keskin boşluğun katmanlarını soyarak ve onun iç gerçeğini ortaya çıkarmak istiyorum. Onun hakkında her şeyi bilmek istiyorum. Neden ile başlayalım? "Neden dışarıdaydın?

Orada mı?" Ben soruyorum.

"Daha fazla hissetmek istemedim," diyor gözünü bile kırpmadan. "Seni fark etmemiş olsaydım ne yapacaktın?"

Önemli bir şey değilmiş gibi omuz silkiyor. "Büyük yürümeye devam etti."

Bunu söylemesinden korkuyordum ve onu bir şeyleri bitirmeyi düşünmeye iten şeyin ne olduğunu anlamak istiyorum çünkü geri adım atmaya niyeti olmadığı açık. "Kimsin sen? Adın ne senin?"

Yüzüme dokunuyor ve benim onun dokunuşuyla karıncalanıyor. "Ben hiç kimseyim.

Ben görünmezim. Onların emirlerine itaat etmek dışında bir varlığım yok." Kaşlarımı çattım. "Eğer başın beladaysa.

Eğer-"

"Yapma." Sözümlü kesti. "Bu konuda konuşmak istemiyorum."

Sessizlik sardı. "Ne istiyorsun?" Birkaç dakika sonra soruyorum. "Gerçek bir şeyler hissetmek istiyorum," diye yanıtlıyor hemen. "Her şeyi bırakıp gitmek istiyorum.

bedenimi bağlayan bu zincirleri. Sadece bir yanılsama olsa bile kontrolün bende olduğunu hissetmek için."

Beni kararlı bir bakışla süzüyor ve açık anlamını yakaladığımda damarlarımda kan dolaşıyor. Gözlerim alçalıyor, onun baştan çıkarıcı vücudunda geziniyor. Meme uçları bornozunun içinden dışarı fırlıyor ve bedenimi sular altında bırakıyor. Dilim dışarı ve onun meme ucu olduğunu hayal ederek dudaklarımı yalıyorum. Tüm mantık pencereden uçup gidiyor ve geriye kalan tek şey aramızdaki bu ışıltılı kimya ve tedbiri elden bırakma dürtüsü oluyor. Gözleri özlemini yansıtıyor ve ben aramızdaki bu şeye teslim olmak istiyorum. I

onu bu umutsuzluğa sürükleyen şeyi unutmamasına yardım etmek istiyordu. "Bu konuda yardımcı olabilirim."

Gözleri ışıltı parlıyor ve ben de bir pervane gibi ona doğru çekiliyorum. Kollarımı beline dolayarak onu kucağıma alıyorum. "Emin misin?"

Başını sallıyor. "Lütfen bana yaşadığımı hissettir. Kendim gibi hissetmemi sağla. Bana neden yaşamam gerektiğini hatırlat."

Şimdi onu nasıl inkar edebilirim ki? Reddedemem. İkimizin de istediği bir şeyken olmaz.

Görünmez bir gücün onu bu gece bu sahile çağırdığını düşünmeye başlıyorum. Sanki tanışmamız kaderimizde varmış gibi. Çaresizliği ve kederi anlıyorum ve onun sıkıntılı ifadesinde her ikisini de görüyorum. Zar zor var olmanın nasıl bir şey olduğunu ve yavaş yavaş yüzeye çıkmanın nasıl bir şey olduğunu biliyorum. Eğer bu muhteşem kıza tapınarak ve ona yaşamak için geriye çok şey kaldıysa, o zaman ikilem yoktur.

Buna ihtiyacı var ve ben de ona vermek istiyorum. Zor olacak gibi değil.

Fazla düşünmeden beynimi kapatıyorum ve dudaklarımı onun yemyeşil ağzına değdiriyorum. Bana doğru gevşiyor, gözlerini kapatırken usulca iç çekiyor ve

Kollarını boynuma doluyor. Öpüşmeyi derinleştiriyorum, ama yavaşça, onun tadına ve hissine alışmak için zaman . Ve tadı enfes, tıpkı

En olgun, en yasak meyve. Dudakları ağzımla senkronize hareket ediyor.

Mükemmel bir uyum içinde. Sanki kaderinde benim olmak varmış gibi.

Göğüslerini göğsüme bastırıyor ve bana yaslanacak şekilde kendini yeniden konumlandırıyor. Aletim onun yumuşak bedenine doğru geriliyor ve kalçalarımı yukarı itiyorum, hayvani dürtülerimi uzak tutuyorum, içgüdüsel olarak bu kızın bu gece şefkatli bir sevgiye ihtiyacı var. Her zamanki değil ama ona doğal geliyor.

Ne kadar uzun süre öpüşürsek ve birbirimize ne kadar çok sürtünürsek, bu mantığa tutunmak o kadar zorlaşıyor ve şimdi onun içinde olmam gerekiyor. Onu kollarımda tutarak yatak odasına yürüyorum, bacakları belime dolanıyor. Onu yavaşça yatağa yatırıyorum ve şortumu indirip sikimi serbest bırakıyorum. Bornozunun bağlarını çözerken gözleri kocaman açılıyor ve ipek geceliğini omuzlarının üzerinden kaldırmasına yardım ediyorum.

Tam bir mükemmellik. Göğüsleri küçük ama avuç içi kadar. Meme uçları düzgün ve pembe. Karnı dümdüz, beli ve kalçaları hafifçe kavisli ve o bacaklar. Hay sikeyim. İçine girerken onları şimdiden etrafıma sarılmış olarak hayal

Emir vermeden bacaklarını açıyor ve ben de bir prezervatif alıp hızla takıyorum. Bacaklarının arasına dalıyorum ve parmaklarımla ve dilimle onu yutmadan önce dilimi yarığı boyunca kaydırıyorum ve altımda çözülüyor, her seferinde bir vuruş, kıvrana, nefes nefese kalana ve omuzlarımı tutana kadar. Onun doruğa ulaşmasını izlemek çok güzel bir şey ve ben onun uyarılmışlığının her damlasını sağarken ona bakmaya devam ediyorum.

Bir saniye daha bekleyemiyorum ve sikimi onun girişine doğru hizalıyorum, çaresizce onun içinde olmak istiyorum. "İstedığinin bu olduğuna emin misin?"

"Evet. Bunu seninle yapmak istiyorum." Sesi iddialı ve gözleri duygu dolu.

Dikkatlice içine girdim. "Çok güzelsin." , çok sıkı ve kendimi utandırmak istemiyorsam yavaş ve nazık davranmam gerekecek. "Ve çok sıkı." Yüzü bariz bir acıyla buruştu ve birden kafama dank etti. Lanet . "Sen bakire misin?" .

Sırıttırıyor. "Öyleydin."

"Siktir." İçimi bir heyecan kaplarken onu öpüyorum. "Söylemeliydin." Ama kimi kandırıyorum ki? Hiçbir şey fark etmezdi. Daha iyi bir adam bunun yanlış olduğunu kabul edebilirdi ama ben öyle biri değilim.

"Fark etmez," diye pantolonunu indiriyor, kalçalarını yukarı itiyor. "Bunu seninle yapmak istiyorum. Tam burada. Şu anda. Uzun zamandır hiçbir şey bu kadar anlamlı olmamıştı. zaman."

Sanki zihnimden bir sis kalkmış gibi ona bakıyorum. Onun gerçeği Kelimeler bir rüzgâr gibi içime çarpıyor. Kim bu kız ve bana ne yapıyor? Çünkü onu sarıp sarmalamak ve asla bırakmamak istiyorum ve bu benim için çok yabancı bir kavram.

Kızlarla ilgilenmiyorum. Onları öperim. Onları beceririm. Onları boşaltırım. İyi vakit geçirmelerini sağlamanın ötesinde duygularını dikkate almam. Ama yataklarını terk ettiğim anda, dünkü haber gibi unutulurlar.

Ben bir . Bunu biliyorum. Ama DNA'mı değiştiremem.

İçimde derinlerde yaşayan bir şey, bu kızın izin verirsem dünyamı alt üst edecek güce sahip olduğunu anlıyor. Bu düşünce beni tepelere doğru koşturmalıydı, ama bu sadece kararlılığımı güçlendiriyor. Artık vahşi atlar beni bu kızıdan uzaklaştıramaz.

Boynu ve köprücük kemiği boyunca öpücükler konduruyorum, göğüslerini okşuyorum ve kalçalarını döndürerek içine daha derine itiyorum ama acıtmamak için acele etmiyorum. "Artık acımayana kadar yavaş gideceğim," diye söz veriyorum. "Ve eğer durmamı istersen, duracağım."

"Durmanı istemiyorum." Ellerini saçlarımda gezdiriyor. "Devam et."

Nazik olmak beklediğimden daha az çaba gerektiriyor ve bu kızın beni diğerleri için mahvettiğini bilsem bile her dokunuşun, her okşayışın ve her itişin tadını çıkarıyorum. Onu öpmeden ya da ona dokunmadan duramıyorum ve bunun sürmesini istiyorum.

Çünkü günün soğuk ışıkları geldiğinde onu kaybedeceğimi biliyorum ve onun içinde olduğum her saniyenin tadını çıkarmak istiyorum. O tekrar boşalana kadar doruk noktamı bilerek erteliyorum ve sonra en yoğun orgazm içimden geçerken kendimi bırakıyorum.

Göğsümde uyuyakalıyor ve ben saç telleriyle nazikçe oynarken vücudunun yumuşak nefeslerle yükselip alçalmasını izliyorum. Saatin ilerlediğini biliyorum ve bir dakikayı bile boşa harcamak istemiyorum ama parmaklarım onun resmini kağıda dökme ihtiyacıyla kaşınıyor. Altından kalkarken başına yumuşak bir öpücük konduruyorum, eskiz defterimi kapıyorum ve onu sayfada ölümsüzleştirirken yatağımın yanındaki sandalyeye çıplak bir şekilde oturuyorum.

Esnek vücudunun cazibesi bir süre sonra beni yatağa geri çekti ve ben onu tekrar göğsüme yerleştiriyorum, uykunun savaşıyorum, böylece kollarımdaki hissini ezberleyebiliyorum.

Uyandığımda, o gitmişti ve göğsümde boş bir delik yeniden açıldı, yeni olan düşük dereceli bir ağrıyla birlikte. Başımı yastığıma gömüp gözlerimi kapatıyorum, narin çiçek kokusu burun deliklerimi gıdıklıyor. Gözümün önüne gelen

Onu zihnimde, sadece bir geceliğine olduğu anlayışıyla birlikte hafızama işledim.

Ama durum buysa, neden kalbim bu kadar kırılmış hissediyorum?

İKİNCİ BÖLÜM

Üç ay sonra

"C Hadi, Cam. İsteddiğini biliyorsun," diye sızlanıyor Vanessa, avucunu kot pantolonumun üzerinden sikime sürüyor.

Onu kucığımdan itiyorum. Bira şişesini ağzıma götürürken, "İsteseydim kalkardı," diye hırlıyorum. Dürüst olmak gerekirse, bu tamamen Vanessa'nın suçu değil. Alabama'daki o geceden beri, gizemli plaj kızımından kurtulmaya çalışıyorum ve başka birini becermek için yaptığım her girişim başarısız oldu. Sertçe yutkunuyorum, elimin tersiyle ağzımı siliyorum ve onu aşağılayıcı bir bakışla kıştırıyorum. "İlgilenmiyorum," diye tekrarlıyorum. Bu sefer mesajı aldı.

Hamptons'da yaz şimdiden geçmeye başladı çünkü peşimi bırakmıyor. Geçen yıl buradaki sondan ikinci gecemizde onu becerdim, bunun bir kerelik bir şey olduğunu açıkça belirttim, ama belli ki bir hafızası var. Çünkü Hunt'ın evinde kalalı sadece üç hafta oldu ve her sinirime dokunuyor, beni küçük, kayıp bir köpek yavrusu gibi takip ediyor.

Lauder bile ona dokunmuyor ve bu çok şey ifade ediyor. Etrafındaki her erkeğin ondan uzak durmasını sağlayan yapışkan takipçi hisleri yayıyor.

"Ne istersen yapabilirsin. Her şeye varım," diye mırıldanıyor, tekrar üzerime atlıyor ve resmen sabrım tükeniyor.

"Hunt. Onu benden uzak tut, yoksa yaptıklarından sorumlu olmayacağım."

Hunt gözlerini deviriyor, onu kollarından tutup kaldırıyor ve odadan dışarı çıkarıyor, protesto için tekmeliyor ve yüksek sesle çığlık atıyor. Anne ve babası Geçen yaz ondan kıza göz kulak olmasını isteyenler, yani kız onun sorunu.

Lauder yanımdaki koltuğa oturup dudaklarının arasına zorunlu olarak yerleştirdiği körükle, "Aletin kullanılmadığı için büzüşecek," diyor.

"Kullanılıyor," diye onaylıyorum, biramın son damlasını boşaltırken.

"Kendi elin sayılmaz." Sırıttıyor ve ben de ona ters ters bakıyorum. "Ona dert yanmayı bırak," diyor Hunt ve bana taze bir bira uzatırken sehpanın kenarına oturuyor. "Babamı arayacağım. Yarın Van hakkında bir şeyler uydur ve onu eve geri gönder" diye ekliyor. Başımı sallıyorum, şişemi onunkiyle tokuşturuyorum. "Onu bulmaya çalışabilirim," diyor.

şişeyi ağzına doğru eğerek tekrar teklif ediyor. Lauder ve Hunt sahil kenarındaki karşılaşmamdan haberdar olan tek iki kişi çünkü her şeyi göğsüme yakın . "Sadece söylemen yeterli."

"Adını bile bilmiyorum, Hunt."

"Gerek yok," diye araya giriyor Lauder. "Bu ineğin çılgın yetenekleri var." "Kapa çeneni, pislik, suratına yumruğumu yemek istemiyorsan."

Hunt yumruk atar

Lauder kolundan, ama o sadece gülüyor. Adamın kafası tamamen sikilmiş. Dani öldüğünden beri. İntihar ve cinayetle ilgili kendi deneyimlerim olduğu için yardım etmeye çalıştım ama o kendini kapattı ve ben de bunu anlayabiliyorum. Ben de pek kimseyi içeri almam. New York'a taşındığımızda çocuklarla tanışmak Rydeville'den ayrıldıktan sonra başımıza gelen tek iyi şeydi. Sırtımızdaki giysiler.

Her zamanki öfke beni dört bir yandan hırpalarken dişlerimi azı dişlerime kadar gıcırdatıyorum.

Olan biten her şeyin sorumlusu o piç Hearst ve onun koca ağızlı kızıdır ve açık yaralar yıllarca iltihaplanmış, için için yanan, mikroplu bir karmaşaya dönüşmüştür. Ama çok uzun sürmeyecek. Babam artık ayıldığına göre, intikam almaya kararlı. Wes Amca ve ortakları bizim tarafımızdayken, bu gerçekleşecek ve ben de en ön sırada yerimi alacağımdan emin olacağım.

"Onu bir daha görmek istemiyorum," diye yalan söyledim. "Bu yüzden, son kez söylüyorum, kes şunu."

"Saçmalık," diyor Hunt, gözlerini kısarak. "Aylardır ortalıkta dolanıp duruyorsun ve bunun onun yüzünden olduğunu biliyoruz. Hiç böyle olmamıştın."

"Fark etmez. İkincisi için geri dönmem." İstesem bile Bu kızı. Ama bu onu kollarımda, yatağımda istemekten daha fazlası. Onun için *endişeleniyorum* ve midemin çukurundaki hastalıklı his bir türlü geçmiyor. Tekrar denemiş olabileceği ve onu durdurmak için orada olmadığım düşüncesi bana işkence ediyor. Hunt'a yeşil ışık yakarsam bilmek istemediğim bir şeyi ortaya çıkaracağından korkuyorum. Bu yüzden kendimi karanlıkta kalmanın daha iyi olduğuna ikna ediyorum.

"Sen de piliçlerin üzerine titremezsın," diye onaylıyor Lauder yardımcı olmayan bir şekilde. "Ve plajdaki kız seni çok etkilemiş."

"Siktir git." Kanepeyi ittim, bu konuşmayı hemen bitirmem gerekiyordu. "Ben odama gidiyorum."

Balkonumda oturmuş, yanımda biram ve dizlerimin üzerinde çizim defterimle aşağıdaki havuzda sikişen salakları izliyorum.

Annemin çizimlerini karıştırırken, anıların bu kadar belirsiz olmasından nefret ediyorum

Şimdi. Bu eskizlerin çoğunu fotoğraflardan çiziyorum, hatırladıklarımın değil. Parmağımın ucunu onun görüntüsü üzerinde gezdiriyorum, keşke bir zaman makinem olsaydı da geri dönüp onu kurtarabilseydim diyorum. Keşke onu boş gözleri ve grimsi mavi teniyle banyoda yere yığılmış, etrafı boş ilaç kutularıyla çevrili halde bulduğum görüntüyü silebilseydim.

Fransız kapıları arkamdan açılırken gözlerimi sıkıca kapatıyorum.

"Daha sakinleşmedin mi?" Hunt soruyor ve ben omuz silkerek şişemin üzerindeki etiketi karıştırıyorum. Oturuyor, dizlerinin öne doğru eğilmiş, önümüzdeki çılgınlığı inceliyor. "Bu saçmalıktan bıkmaya başladım." Alt kattaki partiyi işaret ediyor. "Tüm bu sahneden bıktım."

"Biliyorum." Kafamda oluşan hafif vızıltıyı memnuniyetle karşılayarak birayı ağzıma götürüyorum. "Her şey çok... beyhude görünüyor."

Hunt bana yoğun bakışlarıyla bakıyor. "Bu kız senin kafanı gerçekten karıştırdı, değil mi?"

Gerçeği kabul etmek istemediğim için tekrar omuz silkıyorum. Çünkü o benim kafamı karıştırdı. Şimdiye kadar uzak bir anı olmalıydı. Düzenli bir düşüncelerimde ve rüyalarımın yer alıyor.

"Neden onu bulmama izin vermiyorsun?"

"Karışıklıklara ya da dikkat dağınıcı şeylere ihtiyacım yok. Hele de intikam almayı kafamıza koymuşken." Ama bu gerçeğin sadece bir kısmı.

Başını sallıyor, düşünceli görünüyor. "Bu yeterli olacak mı?" Ona bakıyorum. "Ne demek istiyorsun?"

"Hearst-Mannings konusunda o kadar uzun süre öfkelenmiş ki, onları alaşağı ettiğinizde tatmin edici hissedip hissetmeyeceğinizi merak ediyorum."

Ya da içinde hâlâ boşluk hissedip hissetmeyeceğini. Bu kısmı yüksek sesle söylemiyor, ama aramızdaki havada konuşulmadan dolaşıyor.

"İyi hissettirecek," diye söz veriyorum, biramdan bir yudum daha alarak.

İkimiz de sessiziz. Yan yana içerken etrafımızı saran tek ses, havuz başındaki kalabalığın çığlıkları ve açık hava hoparlörlerinden yankılanan ağır, gümbür gümbür ritimler.

"Dostum, Batı Lorian'ı özleyeceğim," diyor Lauder, yanımdaki sandalyeye çökerek. Gözleri geniş ve puslu, alamet-i farikası olan orantısız sırtışını takınmış.

"Hayır, yapmayacaksın," diye düzeltiyor Hunt onu. "Sadece Bayan Rowling'i daha uzun süre beceremediğin için kızgınsın."

"Yaşlı kadınlar seksidir," diyor Lauder, biramı ve son birkaç damlasını yudumlarken. "Ne istediklerini bilirler ve bunu istemekten korkmazlar."

"Bunu istemesi kovulmasına neden oldu," diyerek Hunt'ın birasını içmeden hemen önce elinden alıyorum.

Lauder, "Buna değdi," diye karşılık veriyor.

"Bunu ona söylemeyi dene," diyor Hunt. "Son duyduğuma göre hiçbir yerde iş bulamıyormuş. Ünü paramparça olmuş."

"Her zaman soyunmayı deneyebilir," diye öneriyorum, büyük plastik memelerini ve yuvarlak kıcını hatırlayarak.

Lauder, "Sen bir pisliksin," diyor.

"Bana bilmediğim bir şey söyle."

"Babama yardım etmek için yapabileceği bir şey olup olmadığını soracağım."

Hunt ve ben kaşlarımızı kaldırdık. Hunt'ın birasını bitirirken, "Bu cidden kötü bir hareket olurdu," diyorum. Kafatasımda donuk bir çarpıntı yerleşti. "Eve getirdiğin son kıza ne olduğunu hatırla. Ve Sam gerçekten hoşlandığın biriydi."

"Kahretsin. Bunu unuttuğuma göre kafayı bulmuş . Siktir . Bayan. Rowling tek başına." Kızların bayıldığı gamzelerini göstererek sırtıyor.

"En azından Rydeville Lisesi'nde manzara değişikliği olacak," diyor Hunt.

"Evet. Taze amcık," diye katılıyor Lauder.

"Oraya tatil için gitmedik," diye .

Hunt soğukkanlılıkla, "Oraya neden gittiğimizi biliyoruz," diye cevap verir. "Ve arkanızdayız. Her zaman."

"Ancak bu, oynarken anlamına gelmiyor. dedektif," diye ekliyor Lauder. "Ve bu beklenen bir şey. Ortaya çıkıp sıkıcı aptallar gibi davranamayız. Okulda kontrolü ele geçirmek istiyorsak, profesyoneller gibi çalışmamız gerekecek."

. Bunu yüksek sesle itiraf edeceğimden değil. "Ne olursa olsun, kararları ben veririm." Bakışlarım aralarında gidip geliyor. "Benim kurallarına göre oynayacağız ve sapma olmayacak." Lauder'a doğru maksatlı bir bakış gönderiyorum.

"Tüm eğlencemi mahvetmekten zevk alıyorsun," diye alaycı şekilde suratını asıyor ve beni tersliyor.

"O şerefsiz seçkinler akıllı, iyi bağlantıları olan piçler. Her zaman bir adım önde olmalıyız. Bu da açık kafalar ve akıllı hamleler anlamına gelir."

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Üç hafta sonra

"W Eve hoş geldin oğlum," diyor babam sırtıma vurarak. "Jackson. Sawyer." Babam arkadaşlarıma başıyla selam verip kenara çekilerek

girmelerine izin vereceğiz. Çantalarımızı karanlık koridora bırakıp babamı mutfığa kadar takip ettik.

"Dostum, dönmüşsün!" Harley hızla geri çekilmeden önce bana sarılıyor, yanakları biraz kızarıyor. Ağabeyim Maverick'e göre, birkaç hafta önce on beş yaşına bastığından beri çok daha az dokunsal oldu. O erkekçe olmadığını düşünüyor ama kardeşlerime sarılmak için asla çok yaşlı olmayacağım. Dördümüz kardeşlerin olabileceği kadar yakınız çünkü annem öldükten sonra hepimiz birbirimize sahip olduk. Annemin ölümü babamı çok üzmüştü ama onun en ağır basan duygusu öfkeydi. Büyüdüğümde, annemin ölümünün ardındaki gerçeği öğrendim. İntihar ettiğinde bunu anlıyordum ama çocukken hayatın onun için devam ediyor gibi görünmesine içerliyordum.

Olivia Manning öldükten sonra gerçekten dağıldı. O zaman şişeye vurdu ve bizi unuttu.

"N'aber, salak?" Harley'nin özenle şekillendirilmiş saçlarını karıştırıyorum, bundan ne kadar nefret ettiğini biliyorum.

"Ugh." Beni . "Artık gider misin?!" O Lauder ellerini omzuna koyup sertçe bastırırken saçlarını düzeltiyor.

"Şimdi ne yapıyorsun dostum?" diye soruyor, en küçük kardeşime beşlik çakarak.

"Bir doksan." Harley göğsünü , gururlu bir sırıtış ağzından yayılıyor.

"Güzel, dostum." Lauder buzdolabından meyve suyu kutusunu alır ve ağzına atar.

"Batı Lorian'da sana görgü kurallarını öğretmeyi unuttular mı?" Rick, kolunun altına sıkıştırdığı salkım söğüt gibi bir sarışınla odaya giriyor. Adamın üzerinde yüzme şortu var. Kız bikinili. İkisinin de her yerinden su damlıyor. karo zemine. Rick, Lauder'ın elindeki kartonu alıp kafasının arkasına vurdu.

"Parti bitti." Babam kardeşimin yanına kıvrılmış olan tuhaf kıza sert bir bakış attı. "Misafirlerimiz bir saat içinde burada olacak ve senin de üstünü değiştirmen gerekiyor."

"Sakin ol, ihtiyar. Ben ." Rick kızı mutfaktan merdivenlere doğru götürmeden önce kışına bir şaplak atıyor.

Babam başını sallayarak, "Tek bir kadına bağlı kalsa ölür mü acaba?" diye mırıldanıyor ve bu beni çok kızdırıyor.

"Herkes tek değildir," diye çıkışıyorum ve Harley'nin yüzündeki ifadeyi görünce anında pişman oluyorum. Babamla kavga etmemizden nefret ediyor ve bu düzenli bir olay.

"Benimle bu tonda konuşma, Kaiden." Babam parmağını bana doğru uzattı. "Ve aşık olana kadar, yargılayacak konumda değilsin."

Elimi onun kişiliğinin etrafında sallayarak homurdanıyorum. "Eğer aşk buysa, ben bunun bir parçası olmak istemiyorum." Babamın gençken çekilmiş fotoğraflarını görmüştüm.

Efsanevi cazibesine uygun bir görünüşü vardı. Ama şimdi ona bunu asla anlayamazsınız. Son on yıl onu kırk altı yaşının ötesinde yaşlandırmış. Derin çizgiler alnından parçalar koparıyor ve daha ince çizgiler gözlerinin ve ağzının köşelerini kırıştırıyor. Saçları hâlâ gür ama kırışmış.

Çenesindeki kıllar da öyle. Günde bir şişe JD içmeyi bıraktığından beri biraz kilo almış olsa da, kıyafetleri hala neredeyse iskelet gibi olan bedeninden sarkıyor.

"Sanki başka seçeneğin varmış gibi ," diye cevap veriyor babam bilmiş bir gülümsemeyle. "Aşk hiç beklemediğin bir anda ortaya çıkar ve seni ısırır."

"Konuşmayı kendine sakla. Benim için boşa gitti," diye yalan söylüyorum, onun görüntüsü zihnimde ön plana çıkarken.

Joaquin bize katılırken kaşlarını sallayarak, "Bir kere alaycı olan zaman alaycıdır," diyor.

"Alaycı ve gururlu," diyerek diğer kardeşimin sırtını sıvazlıyorum. "Birileri kilo almış." Bakışlarımı onun üzerinde gezdiriyorum, omuzlarının ne kadar geniş ve güçlü olduğunu fark ediyorum, onu son gördüğümünden beri birkaç santim uzamış. Joaquin ailemizin dev ve on altı yaşında olmasına rağmen büyümesi hâlâ durmadı. O altı-dört, benimki altı-iki ve durma belirtisi göstermiyor.

"Koç çoğu gün bizi spor salonuna götürüyor," diyerek buzdolabından bir şişe su aldı.

"Lions gözlemcisinin seni radarına aldığını duydum," diyor Hunt, kardeşime saygıyla başını sallayarak.

Joaquin omuz silkmeye çalışıyor ama Columbia'ya gitme ihtimalinin onu heyecanlandırıldığını biliyorum. Yıllardır bu sadece boş bir hayaldi. tam burs aldı. Ancak Wes Amca, babamı geçmiş için affettikten sonra yardım etmek için devreye girdi ve annemin ölümünden bu yana geçen yılların zorlukları artık uzak bir anı gibi görünüyor.

"Öyle de olmalı," diyor babam gururla, Joaquin'in omzunu tutarak. "Bu çocuk zirveye kadar gidecek!"

Diğerlerinin gelmesini beklemek üzere oturma odasında yeniden araya gelmeden önce üstümüzü başımızı düzeltmek için yatak odalarımıza gidiyoruz. Hunt'ın ve Lauder'ın babaları da katılacak - her ne kadar bu planda aktif rol almak istemediklerini açıkça belirtmiş olsalar da. Finanse edilmesine yardım ediyorlar ve oğullarının beni desteklemesine izin veriyorlar, ancak her ikisinin de korumak zorunda oldukları kamu itibarları var, bu yüzden mesafelerini korumaları gerekiyor. Wes Amca artık tamamen işin içinde. Hearst'ün kız kardeşini dair kanıt olduğunu biliyor ve en az babam kadar yatırım yaptı.

Hearst-Mannings'in diz çökmesini görmek için sabırsızlanıyorum. Bizden her şeyimizi aldılar. Annemizi. Babamızı. Evimizi. Aile şirketimizi. Yaşam tarzımızı ve bize eşlik eden hayallerimizi.

Wes Amca bizi kurtarana kadar hiçbir şeyimiz yoktu, ancak ayrı kaldıkları yıllar zordu ve biz de payımıza düşen zorluklara katlandık. Babam sarhoşken saçma sapan konuşmalar yapıyor, intikam naraları atıyor ama hayattan elini eteğini çekiyor, her şeyi Rick ve bana bırakıyordu. Küçük kardeşlerimizi elimizden geldiğince korumaya çalıştık ama bu her zaman mümkün olmadı.

Hepimiz acı çektik.

Hepsi başkalarının günahlarının bedelini ödedi.

Bildiğim tüm çocukluk annemin öldüğü gün sona erdi ve bu onların hatasıydı.

Babamın dizleri aşağı yukarı sallanıyor ve parmakları belirgin bir şekilde kıvrılıp açılıyor. Otuz aydır ayık olmasına rağmen her gün günaha giriyor. Stres zamanları en kötüsü gibi görünüyor, ama benden çok az sempati görüyor. Michael Hearst hayatlarımızı mahvetmekten sorumlu olabilir ama babam masum bir seyirci değil. Yıllarca onun Hearst, Barron ve Montgomery'yi azarlamasını dinledim, ama bunu içinde tutamaması Tüm bu olanları harekete geçiren pantolon, yani evet, suçsuz değil.

Hunt birkaç dakika sonra burnu telefonuna gömülmüş bir halde, "Babamın tahmini varış süresi yirmi dakika," diyor.

"Güzel." Babamın dizi aşağı yukarı zıplamaya devam ediyor. "Bu iyi." "İşte."

Hunt cep telefonunu bana uzattı. "Bu elit kesim." Lauder eğildi omzumun üzerinden üç yavrunun resimlerine göz gezdiriyoruz.

Drew Hearst-Manning'i hemen tanıdım. Adamın gözlerinde hâlâ aynı soğuk parıltı var. Gençken çok yakındık ama onu ya da ikiz kız kardeşini görmeyeli yıllar oldu. En çok Abby'ye aşıktım ama o Rick'e olmakla meşgul olduğu için bunu hiç fark etmedi. Babam Drew'un kim olduğumu anlayabileceğinden biraz endişeli, bu yüzden Lauder ve Hunt'a yeni okulumuzda katılmadan önce beni bir hafta beklemeye zorluyor. Drew ve diğer seçkin erkekler o zamana kadar Parkhurst'e gitmiş olacaklar.

Abby'yi manipüle etmek için bize bir ay veriyor.

Lauder, sarı saçlı ve mavi gözlü iri adamı göstererek, "Tam bir sik kafalıya benziyor," diyor.

Hunt, "Tüm hesaplara göre Trent Montgomery öyle," diyor. Rydeville Lisesi'ne gitmeden önce tüm seçkinler hakkında arka plan çalışması yapıyordu. birkaç hafta, yani tamamen hazırız.

Lauder hücreyi elimden alırken, "Anne karnından böyle çıktı," diyorum. Büyürken Trent'le biraz takılırdık ama annem babasını sevmezdi ve eğer Trent'i tanıyorsa Mannings'in evinden uzak dururduk.

Montgomerys orada olacaktı. Saf ve küçük bir çocukken bile o ahmak heriften hoşlanmazdım. Trent kendi sesine bayılırdı ve tam bir .

Lauder ısıklık çalar. "Kutsal ateşli amcık." Babam onaylamayarak gözlerini kısıyor ama bir şey söylemiyor. "Kız çok güzel."

"Bu Abigail Manning," diye onaylıyor Hunt ve Lauder'ın elinden telefonu kaptığım gibi gözlerim ısı arayan füzeler gibi oluyor.

Ben onun çarpıcı yüzüne bakarken dünya dönmeyi bırakıyor. Acıyla yutkundum. Hayatta olmaz. Tüm renk yüzümü terk ediyor ve vücudumdaki tüm kaslar kilitlenirken safra boğazıma doluyor. Parmaklarımla yakınlaştırıp görüntüyü büyütüyorum ama bu gerçekliği değiştirmiyor.

Hala o. Sikeyim

beni.

Sahildeki gizemli kız Abigail Hearst-Manning.

Şansımız nedir? Karanlık düşünceler zihnimde dönerken gözlerim kısılıyor. Kim olduğumu biliyor mu? O gece bu yüzden mi oradaydı?

Hepsi bir oyunun parçası mıydı? Ama neden? Benimle ne derdi olabilir ki? Kim olduğumu hatırladığından bile şüpheliyim. Bu düşünceleri bir kenara bırakıyorum. Bu olamaz. Son birkaç yıldır Camden Marshall'ı halk içinde görüyorum.

Techxet'in izniyle Kaiden Anderson'ın tüm izlerini internetten sildik. Bu bir tesadüf olmalı.

"Bütün bunların anahtarı o," diyor babam, bir dizi farklı duygular içimde mekik dokuyor. Hunt bana tuhaf tuhaf bakıyor ve ben de o anlamadan önce gerçek duygularımı gizlemek için hemen maskemi takıyorum. Bunun işleri nasıl değiştirdiğini ve bize oynamak için yeni bir açı sağlayıp sağlamadığını çözmem gerekiyor. Hayal kırıklığı damarlarımda dolaşırken çenemde bir kas kıpırıyor.

Sikeyim böyle işi.

Umutsuzluk ve öfke çalkalanıyor ve yumruklarım taşak haline geliyor, fiziksel olarak dışa vurma ihtiyacı beni ele geçirirken bedenim geriliyor.

Abby Manning'i becerdim. Hayır, onunla *seviştim*. Yatakta saygı duyduğum tek kadın ve o benim ezeli düşmanım. Hayatımı sikeyim.

"Seçkinler Parkhurst'e gittikten sonra yalnız kalacak," diye devam ediyor babam, "ve sen onu yenik düşene kadar yıpratacaksın."

"Peki ya ?" Hunt ne yapmam gerektiğini soruyor ve buna minnettarım çünkü şu anda ses tellerimi çalıştırmaya zorlayabileceğimden emin değilim.

"O zaman Kaiden onu baştan çıkaracak." Gözlerim babamınkilere kayıyor ve kısa bir süre ona zaten orada olduğumu söylemeli miyim diye düşünüyorum, ama içgüdülerim bunu saklamamı söylüyor, bu yüzden hiçbir şey söylemiyorum. "Çok zor olmamalı. Çocukken birbirinize karşı çok tatlıydınız." Onu düzeltmiyorum. "Nişanlısından nefret ettiğini de iyi biliyorum, o yüzden onu yatağına çekmek için fazla bir şey gerekmez." Bana doğru bilmiş bilmiş sırıttıyor. "Aşka inanmadığını biliyorum ama sahtesini yapabilirsin."

Ona ters ters bakıyorum ama tüm bakışlarımı babama yöneltmiyorum. Daha çok kendime . Yatmamam gereken bir kızla yatarak yaptığım aptallık için. Çünkü Onu ve o geceyi düşünerek harcadığım aylar.

Çelik bir ızgara kalbimi çevreliyor, kararlılığımı güçlendiriyor.

Dik oturuyorum ve babama ölümcül bir bakış fırlatıyorum. "Annemin intikamını almak için ne yapacağım. Abigail Manning mahvolacak."

BONUS İÇERİĞİN SONU

©Siobhan Davis 2019

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

